

[Lowzow.]

Vi må her pointere over for såvel ministerium som presse og folketing, at hvis det skal være til nogen glæde i det kommende år for charterselskaberne f. eks. med personcharteren, så skal de forhandlinger være forbi i hvert tilfælde inden 1. november, så man kan få det med i det program, der skal køre til næste år.

Vi har et problem med, at man skulle have en politisk kontrol med SAS. Den har ikke fungeret. Det er min og mit partis absolutte hensigt at følge dette op. Hvis ikke man kan få fremlagt planer, så det kan vise sig, at det på den løbende måde kan fungere bedre, så vi kan få de oplysninger, få den stadige tilbagemelding, fra SAS, som er nødvendig, få den større åbenhed måske fra SAS' ledelse, så politikerne ikke føler sig ført bag lyset, så må vi ad lovgivningens vej søge at gennemføre noget andet, men jeg har de største forhåbninger til, at man har forstået, at dette ikke har fungeret godt, SAS' PR har ikke fungeret godt nok, heller ikke over for de besluttende myndigheder i folketinget.

Vi må også fastslå, at vi er kommet ind på at diskutere charterselskaberne således, at der skulle ske en ændring allerede under den løbende koncession. Der har vi noget, som er meget vigtigt, for de er opstået under den løbende koncession, så der er altså mulighed for at leve og eksistere under den koncession. Vi må også af de oplysninger, vi har fået, konstatere, at det er charterudvalgets mulighed, det er deres ret, at komme med disse liberaliseringer, uanset om der er koncession eller ej. Altså kan vi opnå det, som et stort flertal i folketinget i dag ønsker, under de forhold, som bydes fremover, og vi har lagt en så klar linje for det, vi ønsker, at det ikke kan stå til tvivl for nogen af dem, der skal være de besluttende.

Vi har også fået markeret i dette folketting, at der er en forskel på danske, norske og svenske interesser inden for SAS-samarbejdet, idet vi er det eneste land, der har virkelig store charterselskaber; derfor må de andre lande acceptere, at et rimeligt og tilfredsstillende samarbejde ikke mest kan være i deres interesse, de må også se på de forhold, som er specielt danske. Det er en betingelse for, at ethvert samarbejde kan fungere.

Jeg tror altså, at hvis man ikke finder frem til en liberalisering til gensidig tilfredshed for charterselskaberne og SAS, vil SAS gå en meget trang fremtid i møde, måske det, der er værre.

Midt under behandlingen opstår Transairsagen, og man kan nok sige, det var et held for politikerne, at den opstod, lige mens man var i gang med at pirke i myretuen, for så gik det meget hurtigt i dybden; men forhåbentlig havde vi fået fat i den i alle tilfælde. Der er for mig ingen tvivl om, at hele denne affære har været en økonomisk vildmand, et resultat af dårligt management og måske af forkerte beslutninger på et eller andet plan.

Men det, der er det mest alvorlige i det, set fra udvalget for offentlige arbejders side, er, at det er gået for langsomt for os med at få underretningerne, vi har ikke fået de facts, vi skulle have, hurtigt nok, og det kan man ikke acceptere fra politisk side, når man skal arbejde med forhold som disse.

Ministeren sagde i et svar til mig under forhandlingerne, at man ikke havde overtaget nogen forpligtelser med overtagelsen af Transair. Jeg vil meget gerne stille det direkte spørgsmål: hvilke forpligtelser har SAS påtaget sig over for de piloter, som er i Transair, eller hvilke har man i sinde at påtage sig, og hvordan vil en eventuel inkorporering, indnummerering af disse piloter i SAS komme til at påvirke danske SAS-piloter?

Jeg vil også spørge ministeren, om han kan garantere os, at Transair kommer til at arbejde på rene chartervilkår i den fremtidige konkurrence, således at det, da det er og bliver kaldt et rent charterselskab, ikke kommer i ulige konkurrence med de danske. Jeg vil meget gerne have, at ministeren helt klart forstår, at det, der sker i de kommende måneder med økonomiske involveringer i Transair, fra vores side vil blive fulgt med den allerstørste opmærksomhed. Jeg vil endda sige, vi nok vil følge de fremtidige dispositioner med endnu større opmærksomhed end de forgangne, idet jeg for min part mener at have stof nok til at vide, hvad der er sket i Transairsagen.

Vedrørende hele lovforslaget skal jeg kun sige, at vi stemmer med flertallet i de forskellige afstemninger; vi lægger meget, meget stærk vægt på ministerens personlige